

kázání **Boží hod**, 25. 12. 2019 Bystřička, Růžďka **Pravá podstata Vánoc**

vstup 284

introit: *A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. (Jan 1, 14)*

píseň 281 Narodil se Kristus Pán

modlitba

čtení: Matouš 1, 18-25

píseň 297

text kázání: Lukáš 2, 1-20

Bratři a sestry,

včera mě zaujal na internetu jeden článek, který nesl název, „*Co dělat, když vás Vánoce netěší?*“ A začínal slovy: *Předpoklad, že všichni mají rádi Vánoce, je tak zakořeněný, že o těch, kteří jsou na tom opačně, se vůbec nemluví.* Kdo je na tom opačně? V článku se mluví o tom, že všeobecně ta brzká tma nám lidem nedělá dobře, dále že na člověka působí i nemalý finanční tlak spojený s náklady na dárky a oslavy. A také tlak, jaké dárky vybrat. A pak jsou tam jmenovány individuální důvody. Někdo je introvert a nedělá mu dobře velký shluk lidí při nákupech, někdo by rád třeba byl sám a v klidu během svátků, a zase jsou ti, kteří jsou sami a rádi by někoho blízkého měli vedle sebe. Na letošní Vánoce jistě nebude moc dobře vzpomínat žena, která včera nabourala auto jen proto, že když převážela živého kapra, tak jí během jízdy vyskočil z lavoru přímo do klína. Smutné Vánoce ale prožívají především ti, kteří letos ztratili někoho blízkého. Najednou jsou ty Vánoce pro ty, kterých se to týká, prostě jiné.

V tom článku je nabídnuto několik řešení, jak přečkat Vánoce s co nejmenší psychickou újmou. Tak si říkám, tohle Bůh chtěl? Abychom svátky nějak jenom přežili a aby už radši bylo po nich? Jistěže tohle Bůh nechtěl. Kristus nepřišel do tohoto světa, aby si všichni obchodníci mnuli ruce, že jim nastala žeň. A nepřišel do tohoto světa ani proto, abychom se předháněli v tom, kdo koupí více dárku, napeče lepší cukroví, bude mít hezčí výzdobu, atp. Mnozí místo toho, aby prožili svátky pokoje, prožívají neúměrný stres a šíří ho kolem sebe. *Co z opravdových Vánoc udělal člověk?* Proč si lidé myslí, že bez dokonale a bohatě vyzdobeného stolu a nakoupených zásob, neprožijí krásné Vánoce? Každý má o Vánocích jistě svou představu, ale *tu pravou podstatu Vánoc mnohý miji.* Kdyby totiž nemíjel, tak by se přece jistě nechoval stejně hezky pouze o Štědrém večeru, ale po celý rok.

Jenže pro většinu lidí nejsou Vánoce vůbec o Ježíši Kristu. Pro některé to jsou jen dny volna, svátky pohody, kdy se mohou najíst nebo opít, další si alespoň uvědomují, že mohou konečně navštívit své blízké, jiní se těší, že mohou někoho obdarovat, anebo že budou obdarováni. A někteří tak nějak přijímají, že k Vánocům patří koledy a že je to takový vánoční folklor. A mnohým lidem zase přijde ten vánoční příběh jako legenda. Jako neuvěřitelný idylický příběh, od neposkvrněného početí, přes betlémskou hvězdu a mudrce až po zjevení andělů pastýřům, to zní až pohádkově.

Přesto ale, bratři a sestry, je obdivuhodné, že ta *vánoční zvěst o narození Spasitele* je rozšířena po celém světě. Pán Ježíš se rodí v ústraní, a až na pár **pastýřů a mudrců** nikdo o tom moc neví. A stejně jako to neposkvrněné početí je zázrak, je zázrak, že dnes po celém světě zní radostná zvěst evangelia: „*Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.*“ Je to zázrak a zároveň Boží vůle, neboť Bůh každým rokem po celém světě volá k lidem radostnou zprávu. A mnohá lidská srdce jsou skutečně více otevřená ke slyšení, ale také ke vzájemné náklonnosti. Proč? Protože Bůh se znovu sklání k člověku a nabízí mu záchranu. Nabízí mu nový život, který nikdy neskončí! Bůh v Pánu Ježíši Kristu otevírá člověku celé nebe! **Sláva Páně se může rozzářit nad každým člověkem**, který tuto zvěst vezme vážně a uvěří ji. A to i dnes!

Bratři a sestry, nenechme si nikdo ukrást tu pravou podstatu Vánoc. Můžeme se obalit jídlem, pitím, dárky, svíčkami, svými blízkými, pohádkami, vánoční atmosférou, nebo se naopak zavřít před ostatními, ujet, odjet pryč, ale pokud zůstane pouze u toho, pak budou naše Vánoce jako krásná velká a nazdobená váza. Ale prázdná a dutá. Vánoce bez toho

opravdového obsahu, totiž bez Kristovy lásky, způsobí, že zase budu jen **zvučící zvon a dunící kov**. A nic nám nepomůže, že se do tohoto světa narodil Spasitel, pokud se nenarodil ve tvém a mém srdci. Je mnoho těch, v jejichž životech nebylo a není pro Ježíše místa, jako tehdy v Betlémě. Avšak ti, kteří mu skutečně otevrou své srdce, ti se stávají Božími dětmi. **Děti, které se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha.** A to něco znamená.

Nevím, bratři a sestry, jak jste okamžik svého nového narození prožili vy, ale pro mne to bylo velmi silné a emotivní. Doslova jsem prožíval, jak do nádoby mé duše se nalévá Boží láska. Předtím jsem si připadal v tomto světě tak ztracený a tak sám, a najednou se mne Bůh dotýkal, proměňoval mé sobecké srdce, dával mi radost, novou sílu a chuť žít. Možná jsem prožíval radost podobně jako ti **pastýři, když se vraceli z Betléma**. Ovšem, co mi přijde hodně důležité, že nejprve uvěřili té zvěsti andělů a **šli se podívat do toho Betléma**. Oni slyšeli od těchto Božích poslů zvěst, že **se narodil v městě Davidově Spasitel**. A ještě jim bylo řečeno: **Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí**. Pastýři té zvěsti uvěřili, neboť se vydali na cestu. To byla aktivní víra, ve které si pastýři řekli: **„Pojďme až do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil.“** Víte, mnozí lidé dnes hledají znamení do svého života. Přejí si změnu k lepšímu a hledají znamení v horoskopech a v dalších okultních praktikách. A přitom Bůh dává znovu každý rok stále stejné a jasné znamení. Vánoce. **Narodil se vám Spasitel!** Běž a přesvědč se. Samozřejmě, že nemusíme letět do Betléma, anebo nutně jít k nějaké vyrobenému betlému. Žádný takový vyrobený Betlém nám nedá nový život. A ani Vánoce nám nedají nový život. Nový život nám může dát pouze Kristus. Nový život, novou šanci. Možná jsi ještě neprožil takovou nebeskou radost jako ti pastýři. Ale už jen to že se setkali se Spasitelem, byť tehdy ještě v plenkách, jim způsobilo obrovskou radost a naději. A což teprve tobě, když se můžeš i dnes setkat s živým a oslaveným Spasitelem! Tak udělej ten krok! Oslov Pána v modlitbě. **Dej se mi, Pane, poznat.**

Pro někoho dnes ta vánoční zvěst zazní jistě nově. A ten, kdo se přesvědčí, kdo otevře své srdce k tomu, aby do něj vstoupil Král králů, pro toho to bude jistě obrovská radost. Ovšem co pro nás, kteří jsme už léta křesťané? Může tato zvěst být nová? Může nám přinášet ještě potěšení? My, kteří jsme již poznali dotek nebe, víme, že u Boha je možné vše. Že znovu stačí pouze otevřít své srdce a člověk může prožívat ten zástup andělů, kteří volají: **Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi. Bůh v nich má zalíbení.** To je radostná zpráva pro všechny. Pro ještě nevěřící, pro jinověrce, pro tradiční křesťany, pro nadšené i vlažné křesťany. A pak i pro křesťany, kteří si uvědomují, že selhali. Že zklamali. Že je život doslova rozmlátil, protože si uvědomují, že opustili cesty Páně a dali se svými cestami, které vedou k smrti. Vánoce jsou novou šancí pro všechny! Často slyšíme ten andělský výrok v nesprávné verzi: **Sláva na výsosti Bohu a pokoj lidem dobré vůle!** Ovšem tam není pokoj lidem dobré vůle, tak je **pokoj lidem, dobrá vůle**. Dobrá vůle Boží všem, i těm, kteří neměli dobrou vůli a uvědomují si to.

Bratři a sestry, nepřeji vám jen pokojné a požehnané Vánoce. Přeji vám živého Krista a ne jen do nového roku, ale pro celý život až na věčnost! Ať nejsou vaše srdce prázdná, ať jsou plná proměňující Boží lásky a naděje. Ať jsou plná víry a radostné zvěsti těm, kteří to také potřebují kolem vás slyšet. Amen. modlitba

píseň 654 Syn Boží se nám narodil

Při Večeři Páně písně 290,291,292

píseň 294 Ó křesťané všichni

slovo poslání: Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon. Kdybych měl dar prorocství, rozuměl všem tajemstvím a obsáhl všecko poznání, ano kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, ale lásku bych neměl, nic nejsem. A kdybych rozdal všecko, co mám, ano, kdybych vydal sám sebe k upálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje. (1. Kor 13, 1-3)

požehnání: Milost a pokoj ať se vám rozhojní poznáním Boha a Ježíše Krista, našeho Pána. Amen. píseň 299 Ó ty radostný čase vánoční

